

מדברי המגידיים

חקת

"שש אנוכי על אמותך כמוצא שלל רב"

שנה חמישית // עלון מספר - 229

נאה דורש

הרה"ג רבי ציון הכהן קוק שליט"א

אומנם בגיל חמש כששכלו מתחיל להתפתח יותר, הוא מתעניין: "היכן הכרטיסיה/ איפה ה'רב-קו' שלי"

"ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף ושים אותן על נס והיה כל הנשור וראה אותו וזו" (במדבר כא, ט)

כל נוסע בתחבורה ציבורית, כגון ברכבת ובאוטובוס, נדרש לשלם. אומנם אם טרם מלאו לו חמש שנים, יש לו פריבילגיה והחוק פוטרו מתשלום.

חקק הקב"ה הנהגה מופלאה זו בכריאה שילד קטן פטור מתשלום הנסיעה, כיון שעד גיל זה שכלו עדיין איננו מפותח כל-כך ואינו דואג: מי ישלם עלי ומי ידאג לי. הוא איננו עצמאי. בכל מקום שאביו ואמו הולכים, הוא אחריהם, ללא חששות ושאלות.

אומנם בגיל חמש כששכלו מתחיל להתפתח יותר, הוא מתעניין: "היכן הכרטיסיה/ איפה ה'רב-קו' שלי" ודואג שישלמו עבורו. אומר הקב"ה: כל זמן שאינך דואג מי ישלם עליך, אתה נוסע בחינם על חשבונך, אך כשאתה מתחיל לדאוג שההורים ישלמו עליך, או אז הם אכן כבר צריכים לשלם עליך.

כי כך היא דרכו של הקב"ה: כשלא בוטחים באיש מלבדו, ובטוחים בלב גמור שהוא יסדר את כל הנצרך, או אז הוא מסייע ומחליף את הבוטח בו מן המצר, אך התולה בטחונו ברופא או עשיר ומושיע מסוים, כביכול אומר לו הקב"ה: "אם רצונך להאמין ולשים מבטחך בבשר ודם, לך אליהם, שיהיה לך בהצלחה".

לאחר שחטאו בני ישראל בדברם בגנות המן, שלח הקב"ה נחשים ושרפים שהכישו את העם. ובכדי לרפאם אמר הקב"ה למשה "עשה לך נחש וגו'".

ומביא רש"י את המשנה בראש השנה (כט, א) "וכי נחש ממית או נחש מחיה, אלא בזמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאים, ואם לאו היו נימוקין". והיינו שלא עצם ההסתכלות בנחש הנחושת היא זו שריפאה, אלא השעבוד לאבינו שבשמים; הידיעה שלא הנחש ממית או מחיה, אלא אך ורק הקב"ה בכבודו הוא ממית ומחיה, מוריד שאול ויעל (שמואל א ב, ו), היא שהביאה לרפואתם.

רבינו הנפש החיים (ג, יב) מוכיח מהגמרא הנ"ל כי המשעבד לבו ובוטח בקב"ה בידיעה שאין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם, שיכול להועיל או להזיק לו בכל צורה שהיא, ומשליך יהבו רק עליו יתברך, בוודאי שיסורו ממנו כל המזיקים "ולא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל".

העלון מוקדש לרפואת: תמר בת שלומית, ברכה עלקא בת מחלה, דב בן לובה. **לעילוי נשמת:** סבתי- שרה בת אליהו, סבי- אריה ישראל בן נחמן זאב, גיל בן אוריאל, משה בכור בן רבי דוד, לוצ'ה בת הרש לייב, אסתר ברונשטיין בת חווה, הרב משה נתן נטע בן הרב יצחק אייזיק הלוי יונגרייז צ"ל, אבי- שי הלוי בן יצחק אהרון. **להצלת:** שמואל בן נחמה. **לזיווג הגון:** חנה בלה בת חווה, מאיה בת לימור.

העלון מוקדש השבוע לרפואת:
נתן נטע בן טובה

הגה"צ רבי יוסף זריצקי שליט"א על צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

הרה"ג רבי יעקב שיש שליט"א על אנשי השלום.

הרה"ג רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א בחיזוק לנוכח המצב.

הרה"ג רבי דורון דוד גולד שליט"א מידת שאיפה לגדלות.

הרה"ג רבי שלום מאיר וולך שליט"א על באר האמונה.

הרה"ג רבי שלמה לוונשטיין שליט"א על קדושת בית הכנסת.

נא לא לקרוא את העלון בתפילה ובקריאת התורה

ניתן למצוא את העלון באתרי העלונים, דרשו, תורת יוסף, ואידישער ווינקל.

זמני כניסת שבת קודש

כניסת שבת קודש י-ם: 19:14

צאת שבת קודש י-ם: 20:31

כניסת שבת קודש בני ברק: 19:29

צאת שבת קודש בני ברק: 20:33

שבת שלום!

כאשר זוג רבים יש מגשרים, וכמו כן יש גישור בין עובדים, בעל אישה, ילדים, אבל יש סוג אנשים שזה לא גישורים, ולא פסיכולוגיה, זה משהו אחר לגמרי, שבעצם ההימצאות שלהם הם משרים אווירה נעימה,

יקרה מפנינים

כתוב בפרשה, 'וימת אהרון שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר וירא כל העדה כי גווע אהרון'.

אומר רש"י, 'ויראו כל העדה. מה הם ראו? ראו את משה ואלעזר יורדים ואהרון לא ירד, אמרו היכן אהרון? אמר להם- הא! אמרו- אפשר להשמע כנגד המלאך, ומי שעצר את המגיפה ישלוט בו מלאך המוות? מיד ביקש רחמים ויראו להם מלאכי השרת מוטל המיטה ויראו ויאמינו'. עכ"ד.

הילקוט שמעוני בפרשת מסעי באות תשס"ז אומר דברים נפלאים- 'כיוון שמת אהרון ונתעלם מהם ירדו משה ואלעזר וכל ישראל עומדים וחרדים ומצפים לראותו, שהיה אוהב שלום ורודף שלום. אמרו- היכן אהרון? אמר להם משה רבינו- גזו הקב"ה לחיי עולם הבא, אמרו- אין אנו מאמינים לך, שמא דבר שלא כהוגן אמר לך וקנסת עליו מיתה. וביקשו כל ישראל לסקול את משה ואלעזר.'

הם עשו אחד ועוד אחד הרי לא ייתכן שימות כזה אדם, אהרון שעצר את המגיפה ושולט על השטן, הלא דברים קל וחומר 'הא זה בטח הקפידה של הצדיק, הוא אמר לך איזה מילה שלא מצאה חן בעיניך, והקפדת עליו - והרגת אותו! לכן אמר הקב"ה למלאכי השרת הגביהו את מיטתו של אהרון לרומו של עולם, כדי שלא יזיקו את משה ואת אלעזר.

בשלמא לפי רש"י אני מבין, לא התחבר להם, לא נתפס להם שפתאום השטן שולט על אהרון ולא אהרון שולט על השטן, שהוא עצר את המגיפה ופתאום הוא ימות. אבל לפי הילקוט שמעוני, עם ישראל אמרו- את הקפדת עליו, אתה הרגת אותו, ואז הם רואים את המיטה של אהרון באוויר. מה קרה? למה הפסקתם להתלונן על משה ואלעזר?

רואים פה יסוד גדול. היום כאשר זוג רבים יש מגשרים, וכמו כן יש גישור בין עובדים, בעל אישה, ילדים, אבל יש סוג אנשים שזה לא גישורים, ולא פסיכולוגיה, זה משהו אחר לגמרי, שבעצם ההימצאות שלהם הם משרים אווירה נעימה, אווירה של אהבה, אווירה של שמחה. אהרון שהיה אוהב שלום ורודף שלום משדר גלים של אהבה, חום, שמחה ושלום.

אמר לו הח"ח: האסונות שקורים בסין, הם דיבורים שהקב"ה מדבר. הגויים אינם מבינים שפה זו, הוא מדבר ב'אידיש' כדי שאנחנו נבין. כי זוהי השפה שלנו ואלינו הוא מדבר.

בראי התקופה

עלינו לשאול את עצמנו יום יום, האם נותנים אנו את ליבנו די הצורך למתרחש לנגד עינינו? הרי הקב"ה מדבר אלינו! והדיבור הלא הוא בשפה ברורה עד מאד!

ידוע הסיפור על סוחר היהודי תושב סין שהגיע לרגל מסחרו לאירופה. היה זה בחיי ה'חפץ חיים', והסוחר ניצל את הזדמנות בואו לאיזור מגוריו של הח"ח, וסר אל ביתו כדי לקבל ממנו ברכה. כאשר שמע הח"ח שהיהודי הגיע מסין הרחוקה, החל להתענין על גורל היהודים שם ועל מצבם הרוחני. בהמשך הדברים הוא גם התענין במצב המדינה וכלל האזרחים, ולקח אל ליבו דברים ששמע בדבר אסון טבע גדול שפקד את המדינה, ורבים קיפחו בואת חייהם.

הסוחר שלא יכל לכבוש את סקרנותו לדעת מה איכפת לצדיק מגורלם של הגויים במדינה הרחוקה, שאל את הח"ח לפשר הדבר. השיב לו הח"ח ואמר, תאר לעצמך שהינך מגיע למקום שבו מתקהלים יהודים וגויים סביב אדם שנואם בקול בשפת האידיש. אל מי מדבר הנואם? שאל הח"ח. והסוחר השיב: ליהודים. מנין לך, הוסיף הח"ח לשאול, הרי רוב המתקהלים היו גויים? אמר הסוחר: אבל רק היהודים מבינים אידיש. אמר לו הח"ח: האסונות שקורים בסין, הם דיבורים שהקב"ה מדבר. הגויים אינם מבינים שפה זו, הוא מדבר ב'אידיש' כדי שאנחנו נבין. כי זוהי השפה שלנו ואלינו הוא מדבר.

מה שקורה היום בעולם בכלל ובארצנו בפרט, זהו קול גדול מאין כמוהו! אנו נדרשים לשימת לב! בל ניתן לשיגרה לסמא את עינינו, ולאטום את ליבנו. יחד עם נקיטת אמצעי הזהירות שהורו לנו רבותינו, נחוש גם לזהירות המביאה לזריזות בעבודת ה'.

נכסה את פיותינו במסכה האוטמת את הפה, ונוצרת את לשוננו מרע ואת שפתינו מדבר מרמה. ובכלל זה נפיק את הלקח ממה שגורשנו מנחלת ה', ונלמד לכבד את בית ה' בהימנעות מדיבורי חולין שם, ובתפילה בחום ובכוונה, עד כמה שאפשר. נדאג לנקיון כפינו לא רק בתכשירי תברואה (אלכוהול), אלא גם בכל הנוגע לממון הזולת, ולכלל מערכת יחסים נאותה, הכוללת מעשי חסד והארת פנים. נשמור מרחק כנדרש, כדי שלא להיגרר אחרי צורות חיים הכלולות במיגוון חיי ההבל הרחוקים מדרך התורה.

בסיכום כללי ניתן לומר שהקב"ה מתגלה עתה לעינינו, ומעמיד את העולם כולו על מסלול שונה ממה שהורגלנו. בכך הוא קורא לנו עתה ב'תשפ" ל'שימת לב', ואומר לנו: העמידו עצמכם על מסלול שונה ממה שהורגלתם. שימו לב!

הרה"ג רבי דוד גולד שליט"א

שתרגילנו בתורתך

מאמר א': שאיפה לגדלות- "שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב"

"שהיה שלל רב של כסף וזהב ועמל בכל כחו בשעות אחדות האלו לאסוף הון רב."

הדרך הנכונה והממוצעת לשאיפה לתורה הוא כמו שמבאר הגר"א את דברי דוד המלך ע"ה שביטא את שמחתו בתורה באומרו [תהילים קי"ט פקס"ב] "שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב" וז"ל: "צ"ל לומר מה הוא לשון שש ולא אמר שמח? ועוד מהו שהמשיל אמרי ה' לשלל? וי"ל דלשון ששון בלשון הקודש מונח על דבר במגודל השמחה נולד לו תוגה. ובדרך דמיון שני צדדים היו מתלחמים איד נגד אחיו, וינצח אחד המתלחמים את המחנה שכנגדו מצד שקלע אל המטרה להראש שלהם וניתן לו רשות שיקח כל השלל לעצמו, אך על איזה שעות אחדות ניתן לו הרשות, והנה האיש הזה הייתה שמחתו גדולה מאוד שהיה שלל רב של כסף וזהב ועמל בכל כחו בשעות אחדות האלו לאסוף הון רב. אך בנשאו את עיניו כל מה שהיה רואה שהמחנה גדולה מאוד וכסף וזהב מנח להפקר עלי ארץ מגודל שמחתו נולד לו תוגה בדיעות שאין לו רק שעות אחדות לזה, והוא חושב מי ייתן על הזה שהיה לי כח של עשרה אנשים לאסוף כל השלל תחת רשותי בזמן מועט. כן הוא העניין הזה, דהמע"ה באשר שהוא השיג יקר התורה וערכה ואמר "הנחמדים מזהב ומפז רב" וגו' היה שמח מאוד עליה, וממש כאדם המוצא שלל רב ששמח מאוד על שהוא רואה שבכל רגע ורגע הוא משתכר כסף וזהב למכביר, ברגע זה הוא מוצא תכשיט ששווה מאה דינרין, כן הוא ממש בלימוד התורה, בכל רגע ורגע שהוא לומד ואומר איזה תיבה הוא מקיים מצוות דאורייתא של לימוד התורה. בזה העת הוא לומד מקרא ובוה משנה בזה הלכות וכן כהאי גוונא לקיום המצוות. ועבור כל פרט ופרט יש למעלה עונג בפני עצמו, אך מגודל השמחה נולד לו תוגה באשר שידע שימי האדם הם קצרים והוא חושב מי יתן שאוכל ללמוד ולחטוף בזו העת אלפים פעמים כזה כי הלא ישאר עוד הרבה והרבה יותר מונח להפקר ממה שלקחתי בידי." ע"כ.

אכן, כך היא המידה: צריך לשמוח שמחה עצומה בכל משהו של תורה שכבר השיג ולהשתוקק למה שטרם השיג. אסור שהשאיפה לצמה שעדיין לא השיג תעיב על השמחה שיש לו במה שכבר השיג. ואסור שהשמחה במה שכבר השיג תבטל ממנו את כח למה שטרם השיג- "שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב"!

הרה"ג רבי שלום מאיר וולך שליט"א

מאמר ב': בתוך ליבי אמונתך- באר האמונה

"הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל שהיה מטפס על עמוד התפילה בעוצמת רגשותיו,"

בדרכי האמונה

המשך המאמר משבוע שעבר

מעט מזער מרבותינו גילו טפח מרגשותיהם. עמו הגאון הקדוש בעל "יסוד ושורש העבודה" זצ"ל בצוואתו, בה מספר הוא על "גודל השמחה והתודוה שהייתה בוערת בי בתמידות שזכיתי לשבח ולהודות לאלוק קדוש ונורא כזה", ואין זה אלא משפט אקראי משלושים עמודי סערת הרגש הנשקפת מהצוואה המופלאה. סערת רגשות, הניבטת מחמש מאות עמודי ספרו! כמו הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל שהיה מטפס על עמוד התפילה בעוצמת רגשותיו, המגיד הקדוש מקוונ"ץ זצ"ל שהיכה ראשו בקיר בתפילתו עד ש"הבית אהרון" מקארלין חשש לשלומו והניח ידו על הקיר לספוג מכתו, וכשהיכהו בנגיחתו בצבץ דם מציפורניו. הגאון הקדוש רבינו חיים מצאנז זצ"ל, שברקיעותיו ברגלו החולה פתח בכל יום את פצעיו מחדש, והגאון הקדוש רבי יחזקאל משינאווא זצ"ל שברוב כריעותיו והשתחוותיו הכניס ראשו בחלל עמוד התפילה, ולחיינו זלגו דם, ולא חש במאומה. או הצדיק רבי צבי הירש מרימנוב זצ"ל שבתפילתו לפת בידי תנור ברזל לוהט וגררו עימו ולא הרגיש.

אבל לא פחות מהם, אלו שלא החצינו יראתם. הן העידו על רבינו הבעל שם טוב הקדוש זצ"ל שהיו שומעים נקישות לבבו וקירקושי מעיו מפחד ה' ומהדר גאונו, כשם ששמעו נקישות עצמותיו של "האור המאיר" מזיטומיר זצ"ל מרוב יראה. "והחתם סופר" זצ"ל התפלל בלא ניע, אך פניו בערו כלפיד אש, ועתים החווירו כאילו התעלף ועוד ועוד.

וידועה אמרתו של "האמרי אמת" זצ"ל מגור, שנשא על "החפץ חיים" זצ"ל: חז"ל מספרים שיונתן בן עוזיאל, גדול תלמידי הלל, כל עוף שפרח מעליו בעת לימודו היה נשרף. מרוב קדושתו ודבקו שחזר את מעמד הר סיני. ואם התלמיד כך, מה הייתה דרגת הרב, הלל הזקן בעצמו?

והשיב: שעוף הפורח מעליו לא נשרף. שהשכיל לכלור רגשותיו!

רעיון מהפרשה // הפצע בלשון

מכירים את הפצע הזה בלשון שמוציא אתכם מדעתכם, אבל כשאתם מחפשים אותו במראה אתם בקושי רואים אותו? לפעמים זה קורה לנו במריבה. דבר קטן מוציא אותנו מדעתנו מעבר לכל פרופורציה. זמן קצר לאחר שעמ"ח מתלונן על אהרן, נפטר אהרן. כל העם מתאבל עליו ומבין את גודל האבידה. פתאום הכל נכנס לפרופורציות.

הענין הוא שלא צריך לחכות שמישהו ימות ח"ו בשביל לקבל פרופורציות, כדאי לעשות זאת קודם לתועלת כולם...

חיזוק

מספר 5

ברומו של עולם

הרה"ג רבי שלמה לוונישטיין שליט"א על קדושת בית הכנסת ומה הקשר בין מכשיר ה-G.P.S לדיבורים בבית הכנסת?

יש לי מכר שנושע ברפואה שלמה בזכות קבלה שקיבלו על עצמם מתפללי בית הכנסת בו נהג להתפלל. היה זה רבו של בית הכנסת שזים את הדבר, כאשר ביקש מכל המתפללים שקיבלו על עצמם שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה – קבלה שנודעה זה מכבר כמסוגלת לישועות נפלאות גם למעלה מדרך הטבע. ואכן בדומה לעשרות ומאות מקרים, גם כאן הועילה הסגולה נגד כל התחזיות, ואותו יהודי יצא מכלל סכנה.

אבל עיקר המעשה אותו רצינו לספר כאן, עוד לפנינו.

ביום הגדול והמרגש בו חזר היהודי מבית החולים לביתו, הגיעו כל בני משפחתו, קטנים עם גדולים, לקחת את אביהם הביתה. באמצע הדרך שאל הבן את אביו ברוב תמימות: "אבי היקר! הרי מאז ומעולם אינך מדבר בעת התפילה וקריאת התורה, ואם כן מדוע רק כאשר אחרים קיבלו על עצמם קבלה זו נושעת, ולא בזכות עצמך?" השאלה היתה נוקבת, והאב הרהר ושקל בדעתו כיצד לענות לילד התם תשובה שתניח את דעתו.

בינתיים, שואל הנהג את האב היושב לצידו: "אולי אתה יודע מהי הדרך הטובה להגיע עכשיו באמצע היום לבני ברק, בלי להיתקל בפקקים מעצבנים ומורטי עצבים?"

ענה לו האב: "אינני בקי כל כך בדרכים וחילופיהן, הרי יש לך מכשיר ג'י. פי. אס. – תפעיל אותו, תגיד את השם 'בני ברק', ומכשיר ידריך אותנו בדרך הקלה והטובה ביותר".

הפעיל הנהג את המכשיר והכריז: "בני ברק!... אבל בדיוק אז צעק איזה ילד מאחור, והשם לא נקלט. שוב ניסה הנהג לומר "בני ברק", אך בדיוק אז נזכר ילד אחר להכריז משהו. לאחר כמה נסיונות ביקש הנהג שיהיה שקט מוחלט, כי הקולות מפריעים למכשיר לקלוט את מה שאומרים. כולם השתתקו לחלוטין, כשהנהג מכריז שוב את השם 'בני ברק', ואז אכן עלה הדבר בידו. המכשיר קלט סוף סוף את היעד המבוקש.

אז התנער האב מהרהוריו, מתפעל מההשגחה הפרטית שזימנה לו תשובה מדויקת לשאלתו של בנו... "בני היקר!" – פנה ואמר לו – "הרי לך תשובה על שאלתך. הרי בעיניך ראית, שכאשר הנהג אמר דבר מסויים דיבוריו לא נקלטו בג'י. פי. אס. – כי היו שם דיבורים זרים שהפריעו למכשיר לקלוט את מה שאמר. כך הדבר גם בתפילה! שהרי כתבו המגיד מקאזניץ והחתם סופר, שבית כנסת שמדברים בו בשעת התפילה, הדיבורים מונעים את התפילות מלעלות, כי בשמים מצפים לשמוע תפילה זכה בלי שום תערובת של קולות אחרים.

"לכן, על אף שאני לכשעצמי הייתי נזהר מלדבר בעת התפילה, בכל זאת, למרבה הצער הדיבורים שדיברו אחרים מנעו גם את תפילתי מלעלות. וכעת, כשכל התפללים קיבלו עליהם לשתוק, עלו כל התפילות.

מקומות הפצה: פתח תקווה- בית כנסת, אבי עזרי, מקור חיים, כל ישראל, שלהבת. הבית כנסת הגדול. חדש! בית כנסת רינת אשר, ישיבת כפר גנים. הדר גנים- שטיבלך הבעש"ט. גב"ש- נאוה תהילה, אברהם יגל. בני ברק- בית כנסת ויז'ניץ (רחוב ר' טרפון) אלעד- בית כנסת חניכי הישיבות רבי טרפון, עופר האיילים. זכרון יעקב- בית כנסת- שיכון חזון איש, בית יוסף. נתניה- בית כנסת בית ישעיה. רמת השרון- בית כנסת גאולת ישראל, מורשת אבות, מאור רחמים.

עורך: אריאל שוורץ. הפצה: הפרשתון לשבתון. לקבלת העלון במייל - merav_v2@walla.co.

הקדשה רגילה לשבוע בלבד: 7 ש. הקדשה לחודש: 25 ₪

אם יש לכם סיפור מחזק או מוסר מרבותינו פרסמו אותנו כאן בעלון על מנת שיהיה לזיכוי הרבים (לשליחה: merav_v2@walla.com) בברכת התורה, העורך.